

Universitatea
Transilvania
din Braşov

De la Student la Student+

Experiență

- Rezultate
- Asumare
- Socializare
- Mobilitate
- Umanitate
- Succes

Insight into the Erasmus+ Mobility

Erasmus+, o șansă în plus

Insight into the Erasmus+ Mobility
PlusMinds

Erasmus+, o șansă în plus

Widen your Horizons!

Insight into the Erasmus+ Mobility

INSIGHT INTO THE ERASMUS+

Adventure of your life, in a semester...or more!

Veni, vidi, vici PlusMinds

De la Student la Student+

Widen your Horizons!

PLUSMINDS

The journey of an Erasmus student

Cuvânt înainte

În 2017, Uniunea Europeană sărbătorește 30 de ani de la lansarea programului de mobilități Erasmus, iar România 20 de ani de când este parte a acestui proiect. Universitatea Transilvania din Brașov s-a numărat printre primele instituții de învățământ superior din România care au aderat la generoasa idee lansată la nivel european și s-a menținut, de-a lungul timpului, în topul universităților românești în ceea ce privește mobilitățile studențești, atât mobilități outgoing, cât și mobilități incoming.

Destinat la început doar studiilor la universități partenere din cadrul Uniunii Europene, programul s-a extins treptat și la stagii de practică, astfel încât, la acest moment, un student poate beneficia de o experiență internațională complexă – studii teoretice și practică – pentru fiecare ciclu de învățământ: licență, masterat, doctorat. Mai mult, acum și proaspeții absolvenți au șansa unei astfel de experiențe.

Recunoașterea studiilor și a stagiilor de practică în străinătate prin programul Erasmus+ este garantată prin reglementări clare, astfel încât ceea ce inițial părea o mare provocare s-a transformat într-o uriașă poveste de succes în care „s-au deschis minți” și „s-au schimbat vieți” pentru o seamă de studenți ce au avut curajul să participe la selecția pentru o mobilitate în străinătate.

Universitatea noastră marchează acest moment alături de întreaga Europă, printr-un gest de recunoaștere și apreciere a celor mai buni dintre studenții Erasmus. În acest an s-a lansat și s-a derulat prima ediție a programului „Premiul anului. Mobilitatea Erasmus+”, în care ne-am propus să premiem cea mai performantă mobilitate realizată de studenții universității pe parcursul unui an universitar. Cu acest prilej, am descoperit un adevăr formulat chiar de unul dintre participanții la competiție: indiferent de rezultat, toți cei care s-au gândit că activitatea lor „în Erasmus” merită a fi recunoscută și s-au înscris la concurs sunt, dintru început, câștigători, pentru că toți au câștigat o experiență complexă și unică, noi prietenii și trăiri minunate.

Ei sunt cei care au inspirat titlul acestei culegeri de mărturii și tot ei își oferă cu generozitate gândurile în paginile care urmează, din dorința de a-i convinge pe toți studenții „de la Transilvania” că o astfel de experiență contează și le poate marca devenirea profesională și personală. Pe lângă beneficiile îmbogățirii profesionale, experiența internațională oferă și o altă perspectivă de a privi și înțelege lumea: cu deschidere, toleranță și responsabilitate.

Profesor dr. ing. Simona LACHE,
Coordonatorul instituțional Erasmus+

Ioana GHIUȚĂ

Ioana este doctorandă, în anul III, la Facultatea de Știința și ingineria materialelor. Determinarea de a se înscrie pentru o mobilitate Erasmus+ își are rădăcinile într-o mobilitate Erasmus precedentă, când a fost în Cipru. Această primă experiență, spune ea, i-a deschis un orizont spre care ar călători în orice moment. De această dată a ajuns în Israel. Știa că pleacă într-o țară scumpă și dezvoltată. Dar știa și că evreii se situează pe o poziție foarte bună la capitolul performanță intelectuală. Așa că a fost o adevărată provocare pentru ea să studieze cinci luni la Universitatea Ben-Gurion din Negev. Cum și-a desfășurat activitatea, ne povestește chiar Ioana.

„Procesul dinamic de schimburi de idei prin dialog, de negociere între grupuri, precum și de identificare a unui limbaj comun și a unui spațiu comun, pune accentul pe interacțiunea dintre grupurile percepute ca distincte, în societate. Acesta ar fi punctul de plecare în descrierea

succintă a Statului Israel, țara universității gazdă unde mi-am desfășurat mobilitatea de care am beneficiat în cadrul Programului Erasmus+.

Îndrăznesc să spun că, inițial, m-a cutremurat gândul de a pleca într-un „stat al războaielor”, dar acum, cu sufletul și gândul împăcat, recomand cu toată căldura această colaborare. Oamenii sunt foarte calzi și binevoitori, iar cultura și civilizația lor sunt fascinante. Valorile beduine s-au păstrat și după 1948, când Statul modern Israel și-a declarat independența. „Investiția în cercetare și dezvoltare” este considerată resursa cea mai de preț; acest lucru l-am auzit demult, iar acum am avut ocazia să mă conving că este într-un totu adevărat.

Întotdeauna am fost captivată de conceptul de diversitate culturală

Universitatea gazdă, „Ben-Gurion University of the Negev”, se află în sudul țării, în deșert (parcă cineva mi-a ghicit dorința prin acest amplasament – într-un loc mai relaxant, departe de agitație, dar în același timp accesibil pentru multe puncte de interes turistic).

Alături de locurile deosebite pe care le-am vizitat (Ierusalim, Marea Moartă, Tel-Aviv, Beer-Sheva) și evenimentele speciale la care am asistat (sărbătoarea independenței Statului Israel, la 69 de ani de la proclamare, Purim, Pesach), specială a fost vizita la Muzeul Israel din Ierusalim. Acolo am avut șansa de a vedea

„Nano-Biblia”, însoțită de un documentar despre procesul de fabricație al acesteia. M-a fascinat instant, pentru că reprezenta o realizare excepțională din domeniul științific în care îmi desfășor și eu studiile.

Despre profesorii și colegii de la universitate pot spune doar atât: imaginați-vă că vă desfășurați zilnic activitatea într-o echipă unde toți sunt prieteni, motiv pentru care și integrarea mea a decurs ușor și cordial. Același lucru îl pot spune despre toți cei implicați în procesul de acomodare.

Un lucru de admirat și pe care mi-aș dori să îl implementăm este reprezentat de întâlnirile săptămânale ale colectivului laboratorului de care aparțineam, coordonate chiar de profesorul meu îndrumător din universitatea gazdă. Acestea erau desfășurate în stilul unei sesiuni de brainstorming, unde fiecare ne prezentam ideile sau diversele situații întâlnite în săptămâna precedentă. Sfaturile primite în cadrul întâlnirilor respective erau deosebit de valoroase.

În ceea ce privește partea experimentală, faptul că am beneficiat și de o colaborare cu Spitalul Universitar Soroka (aparținând Universității Ben-Gurion din Negev), m-a ajutat să obțin rezultate deosebite.

Subiectul temei la care am lucrat a fost „Sinteza verde a unor nanoparticule utilizând diverse microorganisme”. Reușita în obținerea nanoparticulelor de argint prin sinteză verde, utilizând bacterii din specia *Bacillus*, s-a nuanțat în momentul în care am demonstrat că

aceste nanoparticule manifestă activitate antimicrobiană împotriva unor bacterii precum *Escherichia coli*, *Salmonella*, *Streptococcus pyogenes* sau *Staphylococcus aureus*, cât și împotriva ciupercii *Candida albicans*. Prin procedeul de bioreducție am obținut și nanoparticule de clorură de argint, utilizând biomasa ciupercii *Rhodotorula mucilaginosa* care, de asemenea, au efect antimicrobian.

Caracterizarea materialelor obținute s-a realizat în cadrul Institutului de Nanotehnologie al universității, prin diverse metode: spectroscopie în ultraviolet și domeniu vizibil, difracție de raze X, microscopie electronică de baleiaj, microscopie electronică prin transmisie, microscopie cu forță atomică, difuzie dinamică a luminii.

Rezultatele au fost diseminate în cadrul conferințelor internaționale “10th International Conference on Materials Science & Engineering”, respectiv “5th International Conference on Powder Metallurgy & Advanced Materials” și prin publicarea unui articol în “Applied Surface Science”, revistă cotate ISI.

În ansamblu, experiența ERASMUS+ întrunește o multitudine de factori care o recomandă, categoric, în rândul studenților.”

Alina Maria TAFLAN

Alina este studentă la Facultatea de Litere, în anul II la Masterat. A decis să plece într-o mobilitate Erasmus+ pentru că era curioasă să încerce și un alt sistem de învățământ. Pentru că domeniul ei de studii este Traducere și interpretariat din limba franceză în limba română, a vrut să-și consolideze cunoștințele de limba franceză și bineînțeles, a ales să plece în Franța, la Université de Franche-Comté – Besançon. Alegerea făcută a fost una perfectă, spune ea, iar drept dovadă stau planurile de viitor: o nouă mobilitate Erasmus+, de această dată pentru un stagiu de practică. Dar cum au fost cele șase luni petrecute în Franța ne povestește chiar Alina.

„Visul fiecărui student este să participe într-un program de mobilitate ERASMUS+... sau cel puțin așa ar trebui să fie, din punctul meu de vedere. Este o experiență unică, care își lasă profund amprenta asupra noastră și care ne schimbă din toate punctele de vedere, într-un mod pozitiv, bineînțeles. O să-mi amintesc mereu cu drag și dor de timpul petrecut în Franța, mai exact în Besançon, un orașel din apropierea graniței cu Elveția, unde am ales să plec prin intermediul programului ERASMUS+, prima dată în urmă cu 3 ani (2014-2015) și unde m-am întors în al doilea semestru din primul an de masterat (2017).

Îmi amintesc primele zile dinaintea plecării în 2014, când nu voiam să-mi „părăsesc” familia și prietenii pentru că îmi era frică de necunoscut.

Odată ajunsă acolo, mi-am dat seama că este cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată.

La sfârșitul mobilității nu voiam să mai plec, motiv pentru care am decis să mă întorc și în timpul masteratului. Anul acesta a fost mult mai ușor, dat fiind faptul că știam deja orașul, dar a fost complet diferit față de prima dată. Am cunoscut niște oameni minunați (atât francezi, cât și studenți internaționali, veniți din toate colțurile lumii), care vor rămâne mereu în sufletul meu. Unul dintre ei, din Mexic, chiar a venit în România la sfârșitul mobilității, pentru a ne revedea și pentru a ne vizita țara.

În timpul semestrului am participat la toate activitățile propuse de asociația de studenți ESN (Erasmus Student Network), ba chiar am (re)devenit membru activ (în anul 2015 am avut șansa de a participa la platforma națională a asociației – în calitate de reprezentant al

studenților internaționali - care a avut loc la Nancy și care a adunat laolaltă toate secțiunile locale) și am ajutat la organizarea acestor activități, în special cele din cadrul Social Erasmus.

Datorită lor, am reușit să descopăr diferite culturi (în fiecare săptămână organizam câte o seară tematică, unde studenții își prezentau țara și obiceiurile lor, inclusiv cele culinare). Am participat la mai multe excursii, atât în Franța, cât și în Elveția, iar împreună cu celelalte colege cu care am plecat, am reușit să ajungem și la Londra.

Revenind la activitățile Social Erasmus pe care le-am menționat, preferatele mele au fost cele pe care le-am organizat cu și pentru persoanele vârstnice. Din punctul meu de vedere sunt cele mai emoționante și cele din care am învățat cele mai multe. Am avut șansa de a găti cu persoanele vârstnice, de a merge în excursii cu ele și de a afla poveștile lor de viață, la final devenind aproape ca o familie.

Tot din această categorie au făcut parte și activitățile organizate pentru copii și persoane

cu dizabilități. În fiecare lună, organizam jocuri împreună cu aceștia, lucru care îi bucura foarte mult și care îi mai scotea din starea lor, înveselindu-i.

În timpul semestrului, am făcut parte și din distribuția unei piese de teatru pentru studenții internaționali, iar spectacolul a avut loc în luna aprilie. A fost o experiență deosebită, deoarece am jucat într-o piesă în limba franceză, în fața nativilor, iar emoțiile au fost mari. Datorită acestei experiențe mi-am învins teama de a vorbi în public și mi-am îmbunătățit nivelul de limbă franceză.

La prima întoarcere din mobilitate, în 2015, am decis să mă înscriu în secțiunea noastră a asociației ESN, unde am devenit secretar general și unde îmi continui încă activitatea, ajutând și aici la organizarea de activități pentru studenții internaționali.

În concluzie, consider că a fi student ERASMUS+ este cea mai frumoasă experiență cu care se poate întâlni un student și îi încurajez pe toți să facă acest lucru."

Cristian Ionuț PĂTULEA

Cristian este student în anul III la Facultatea de Inginerie electrică și știința calculatoarelor. Îi place să călătorească, astfel că mobilitatea Erasmus+ i s-a potrivit ca o mânășă. A auzit de la alți colegi că Slovacia este o țară care merită vizitată și... savurată. Așa că a ajuns la Universitatea din Žilina, un oraș din nord-vestul Slovaciei. Nu știa mai nimic despre această țară și nu știa ce îl așteaptă. A pornit în aventura vieții lui, cu un troler și un rucsac pe umăr.

„În cel de-al doilea semestru al anului universitar trecut, pe perioada a cinci luni de zile, am avut minunata ocazie de a beneficia de o mobilitate Erasmus+, iar împreună cu trei colegi am plecat într-o călătorie ce s-a dovedit a fi una dintre cele mai frumoase perioade din viața mea. Am mers în Slovacia, în orașul numit Žilina, oraș ce se află în nord-vestul țării și este înconjurat de munți, cei mai importanți dintre aceștia fiind munții Malá Fatra. Universitatea unde am studiat pe parcursul mobilității este

una dintre cele mai mari și mai performante instituții de învățământ din Slovacia. Investițiile recente în laboratoarele de ultimă generație au adus Universității din Žilina faimă în toată Europa, fapt ce se reflectă nu numai în numărul mare de studenți slovaci de vin să studieze aici, ci și în numărul mare de studenți internaționali ce aleg această destinație.

Prima impresie a fost una foarte bună. În prima zi în care am luat contact cu arhitectura modernă a universității am fost fascinat de frumusețea simplității acestui loc.

Chiar dacă nu m-am înțeles ușor cu persoanele din jur, deoarece limba slovacă nu seamănă deloc cu nimic din ce am fost obișnuit, am reușit totuși să mă integrez și să învăț din obiceiurile lor.

În urma acestei experiențe am format multe prietenii. Încă de când ne-am cunoscut cu toții ne-am înțeles foarte bine, ca o mare familie așa putea spune. Am gătit împreună, am călătorit împreună și am împărtășit tradiții împreună. Cu toate că am locuit în Slovacia, mă simt mult mai aproape de poporul francez, de cel portughez sau italian, spre exemplu, deoarece am cunoscut oameni frumoși din acele locuri, oameni care m-au învățat multe lucruri noi și alături de care m-am simțit, în aceste cinci luni, acasă.

Pe lângă timpul petrecut zilnic studiind, am găsit timp și pentru a călători. Am fost în Budapesta - Ungaria, Cracovia – Polonia, Praga – Cehia, Milano – Italia, iar pe teritoriul Slovaciei am călătorit în Bratislava, Trnava, Banská

Bystrica, și alte câteva atracții turistice cum ar fi diferite castele, lacuri sau cascade.

Într-una din serile dedicate studenților Erasmus fiecare dintre noi a fost nevoit să gătească ceva tradițional, iar sunt mândru să spun că papanășii românești au fost primii care s-au terminat.

Timpul petrecut în Slovacia a fost minunat. M-a făcut să realizez că dacă ești dispus să înveți și nu îți este teamă să socializezi te poți descurca oriunde în lume. De aceea îmi doresc să repet această experiență, iar semestrul viitor voi aplica din nou pentru o mobilitate Erasmus+. Abia aștept să cunosc oameni noi și să vizitez locuri noi. Pe scurt, abia aștept să simt din nou atmosfera Erasmus!"

VLĂDUȚ GAVREA

VLăduț este în ultimul an la Facultatea de silvicultură și exploatare forestiere. Pentru că pasiunea lui este muntele, a căutat să studieze cu ajutorul mobilității Erasmus+ într-o țară cu tradiție silvică. Și a găsit-o, spune el: Cehia. A vrut să vadă ce înseamnă silvicultura și în alte țări ale Europei și să descopere tradițiile unei țări cu o istorie bogată. Cele șase luni petrecute acolo l-au determinat să-și dorească o nouă mobilitate Erasmus+, dar într-o altă țară.

„Anul trecut, în luna septembrie, am luat o decizie ce mi-a schimbat viața, anume de a participa la selecția pentru o mobilitate de studii Erasmus+.

Am hotărât să particip la această mobilitate deoarece simțeam nevoia de o schimbare în stilul meu de viață și, de asemenea, îmi doream

foarte mult să cunosc un alt mod de gândire decât cel dobândit până atunci, să vizitez locuri pe care nu am avut ocazia să le văd și mai ales să cunosc persoane din diferite țări, cu diferite mentalități ca, în final, să rămân cu prietenii pe viață. Pot spune că tot ce am enumerat până acum s-a întâmplat și m-a făcut să devin un om mai deschis și mult mai receptiv la cei din jur.

Am ajuns într-un oraș cu o istorie bogată și de o frumusețe incredibilă - Brno din Republica Cehă, la Universitatea Mendel, Facultatea de Inginerie Forestieră, în septembrie 2016. Am călătorit și am locuit temporar într-o țară străină, unde am avut fel și fel de avantaje și lecții de viață, am cunoscut oameni interesanți, fie că erau studenți Erasmus, persoane de diferite naționalități, sau oameni din țară din care am studiat. Am reușit să devin mai adaptabil, mai flexibil, cu ochii larg deschiși înspre idei și oportunități; în principal, sunt mândru că m-am maturizat și am învățat să mă descurc singur.

O altă lecție pe care am învățat-o și, apoi, predat-o, este România, subiect despre care mulți colegi din întreaga lume nu știau sau nu doreau să audă.

Realizarea deosebită, în plan profesional, în domeniul silviculturii, a fost stagiul de internship de 6 săptămâni la compania constructoare de utilaje și piese forestiere Strojírna Novotný s.r.o.,

unde am cunoscut politica acestei companii, am învățat să mânuiesc utilajele am dobândit experiență privind activitatea în teren forestier. Totodată, am avut ocazia de a deprinde bazelor afacerilor.

Acum, pentru mulți dintre prietenii mei „Erasmuși”, România este apreciată într-un fel deosebit, atât din punct de vedere cultural, istoric, gastronomic, dar și prin natură deosebită, reprezentată prin peisaje uimitoare și locuri sălbatice. Am reușit să îi atrag cu diferite mâncăruri tradiționale, la care erau invitați permanenți 10- 15 colegi din diferite țări.

Marea provocare a fost de a comunica numai în limba engleză, în special la activitățile didactice, într-un sistem de educație ce se bazează pe dialogul permanent între studenți și profesori. Încercarea a fost, însă, depășită cu succes.

Recomand tuturor această experiență, este un adevărat test care te ajută să îți identifiți propriul nivel, din toate punctele de vedere; sunt recunoscător pentru ocazia oferită! Am învățat că lumea este mică în era tehnologiei, în două ore poți fi oriunde în Europa și nu numai. Singurele limite sunt acelea ce ți le impui tu, aceasta este lecția oferită și sunt recunoscător programului Erasmus+, cu ocazia căruia am învățat-o. Am învățat că nu trebuie să ai idei preconcepute asupra oamenilor dar nici complexe de inferioritate. Nu contează țara din care provii ci ideile pe care le ai, mentalitatea, sistemul de valori. Aici mi-am dat seama de potențialul pe care îl am , comparându-mă cu studenți performanți.

Sunt recunoscător pentru șansa oferită, mulțumesc universității gazdă și Universității Transilvania din Brașov, dar mai ales Biroului Erasmus+ și coordonatorului meu, pentru această experiență de neuitat.

Once Erasmus always Erasmus.”

Andreea ANDRIEȘ

Andreea este absolventă a Facultății de Litere. A vrut să facă ceva care să o scoată din zona ei de confort, astfel că, până la întocmirea dosarului pentru a pleca într-o mobilitate Erasmus+, a fost doar un pas. A dorit să își perfecționeze cunoștințele de limba germană și a ales să plece în Germania, la Universitatea din Passau. I-a plăcut atât de mult încât acum, după finalizarea studiilor, caută experiențe asemănătoare: să lucreze într-un mediu multicultural unde să-și poată evidenția calitățile profesionale și care să-i asigure dezvoltarea carierei.

Fragment dintr-un bildungsroman de nesfârșit

„Din cea de-a 20-a generație română care a avut prilejul de a se convinge personal de acest fapt fac parte și eu, Andrieș Andreea. M-am considerat întotdeauna o persoană curioasă, ambițioasă, care dorește să-și atingă potențialul maxim, respectiv care caută neîncetat provocări. Aceste trăsături au aprins, chiar dinainte de a mă înscrie la programul de masterat „Studii interculturale de limba și

literatura germană”, flacăra de a candida pentru un stagiu în străinătate.

Chiar dacă îmi doream cu adevărat și învățam conștient și conștiincios pentru a obține bursa, studiul în străinătate a fost mult timp un concept abstract în mintea mea. Abia după 17 iulie 2016, când am primit acceptul oficial din partea Universității din Passau, au început să se contureze efectele acestei decizii. Aș minți dacă aș nega că nu m-a înspăimântat ideea de a lăsa totul în urma mea, de a fi singură într-un mediu necunoscut, iar privirile îngrijorate, chiar înlăcrimate ale familiei sau ale prietenilor nu mi-au domolit îndoielile. Pe 20 septembrie, când am ajuns în Passau, aceste temeri au fost învinse, iar îndoielile au fost înlocuite instantaneu de o uimire aproape copilărească. Obişnuiam să admir lung peisajul, cele trei râuri (Dunăre, Inn, Ilz), arhitectura oraşului, modernitatea facultăţii, chiar şi temperamentul mai liniştit al localnicilor. În acest univers al minunilor m-am format nu numai pe plan profesional, ci şi pe cel personal şi, de ce nu, spiritual.

Erasmus „schimbă” într-adevăr „vieţi şi deschide minţi”.

Cu toate că studiasem deja germana de cinci ani, evitam să folosesc limba aceasta, de frică să nu greşesc. Înainte, ori de câte ori aveam posibilitatea, cu scuze politicoase, încercam (şi reuşeam) întotdeauna să trec, în conversaţii, la limba engleză. În Passau însă, am avut şansa de a lucra cu profesori dedicaţi, de la care am

învățat o serie de tehnici utile care m-au ajutat să aprofundez și să aplic regulile gramaticale, reducând astfel semnificativ și numărul de greșeli, dar și nesiguranța (pe mine). Pe lângă aceasta, exersând, vorbind cu mentorii și ceilalți studenți internaționali, am reușit în sfârșit să ating mult doritul nivel de C1. De atunci, la întrebarea „Sprechen Sie Deutsch?” am încetat să răspund „I am sorry, but I am afraid I do not”. În mod asemănător, am reușit să ajung și cu spaniola la un nivel conversațional. În același timp, datorită cursurilor de comunicare interculturală, respectiv studii culturale comparative, unde am fost instruită pe tema conflictelor internaționale, politicii economice sau a literaturii contemporane sud-americe, mi-am dezvoltat cultura generală. Acum înțeleg mai profund anumite decizii, interese sau tendințe mondiale. Aceste cunoștințe valoroase mi-au dat un elan în carieră și am reușit să mă angajez la scurt timp după ce m-am întors din mobilitate.

În al doilea rând, aș dori să menționez și cât de recunoscătoare sunt pentru schimbările pe planul personal. Deși întotdeauna m-am considerat o persoană independentă, care vrea să ia singură deciziile, trăind singură am primit cu adevărat confirmarea obiectivă a acestui fapt. Mulțumită workshopului „Time and Self Management” oferit de Centrul de Competențe, am învățat să fiu mult mai eficientă și mai conștientă. Mai mult de atât, ascultând povestirile și aspirațiile studenților care au emigrat din regiunile de conflict, am reușit să înțeleg cât de important este să trăim fără prejudecăți. De asemenea, sunt mult mai tolerantă și mai predispusă să încerc lucruri noi:

astfel, m-am înscris încă în Passau la un curs de capoeira și am degustat specialitățile culinare ale diferitelor țări.

Nu aș dori să trec nici peste latura spirituală. Cele șase luni petrecute în Passau au fost o experiență de viață pe care nu am să o uit vreodată. Am cunoscut și eu senzația de a fi împlinită și mândră de propriile realizări (ceea ce, pentru o persoană perfecționistă ca mine, este ceva inedit). Acum știu ce vreau în viitor: vreau să învăț mereu, vreau să trăiesc într-un mediu multicultural, să fiu mediator între culturi și astfel să retrăiesc clipe nostime, cum ar fi să se prezinte cineva cu același nume ca și mine, dar să fie de sex diferit, sau să vorbească cu mine în limba mea maternă un autodidact de pe un alt continent, cu un accent surprinzător de clar.

Refuz să accept că Erasmus este ceva limitat în timp. Tocmai din acest motiv m-am alăturat și organizației internaționale de studenți Erasmus Student Network - ESN, unde am preluat rolul de coordonator local „Mov'in Europe”. Astfel, îmi revine onoarea să-i ajut pe studenții internaționali care vin la Brașov, fie prin sfaturi personale, fie prin diferite evenimente, să cunoască cultura românească; pe de altă parte, însă, promovez cu încredere și programul Erasmus+, pentru că, după cum m-am convins din propria experiență, acesta „schimbă vieți, deschide minți”.

Maria Valentina MARINCAȘ

Maria este studentă în anul III la Facultatea de Inginerie electrică și știința calculatoarelor. Încă de mică a început să învețe limba franceză, astfel că de-a lungul timpului a făcut o adevărată pasiune pentru Franța. Și-a dorit să studieze acolo și să experimenteze din cultura acestei țări. În cadrul mobilității Erasmus+, printr-un stagiu de practică, Maria a ajuns la Compania Telecom Sud Paris. Nu i-a părut rău de alegerea făcută. Singurul regret este că a durat doar patru luni.

„Sunt Marincaș Maria-Valentina, studentă la programul de studii Calculatoare, în anul al III-lea, în cadrul Facultății de Inginerie Electrică și Știința Calculatoarelor și am beneficiat prin programul Erasmus+ de un stagiu de 3 luni (03.Iulie-02.Octombrie 2017) în Franța, stagiul desfășurat în Institutul Telecom Sud Paris din orașul Evry, aflat în vecinătatea Parisului, orașul la care visam de mult timp.

Astfel a apărut și primul meu contact cu tehnologia de ultimă generație, având acces la testarea și dezvoltarea aplicațiilor pentru ochelarii Windows Hololens, un „device” lansat de Microsoft anul acesta. Ce sunt ochelarii Windows Hololens? Mai precis, un sistem ce asigură crearea de holograme în viața cotidiană, îmbinând realitatea virtuală cu cea augmentată, iar rezultatele sunt inedite.

O experiență de neuitat!

Prima parte a stagiului am petrecut-o familiarizându-mă cu noua tehnologie, fiind extrem de încântată de oportunitatea practicii pe ochelarii Hololens. Cu multă muncă și sârguință am reușit să înțeleg pe deplin câteva funcționalități, ceea ce mi-a permis, în partea a doua a stagiului, să creez chiar mici aplicații ce au ca rezultat vizualizarea obiectelor 3D animate, așa numitele « Point Clouds-uri ». Ce semnificație are acest termen? Point Clouds-urile sunt obiecte create dintr-o multitudine de puncte, astfel încât îți creează impresia de suprafețe compacte.

O altă provocare a fost comunicarea în altă limbă: franceza, în viața cotidiană și engleza, cu membrii echipei și colegii din celelalte departamente. La începutul practicii eram destul de timidă, simțind o oarecare teamă de greșelile pe care le fac în timpul comunicării, însă odată cu trecerea timpului, am prins curaj și pot spune că mi-am îmbunătățit nivelul de comunicare în cele două limbi de circulație internațională. Pe tot parcursul mobilității l-am avut aproape pe colegul meu de facultate,

Vladuț, și astfel totul a fost mai ușor.

Week-end-urile au fost libere, ceea ce mi-a permis să vizitez Parisul la pas, să îl descopăr ca un locuitor, nu ca un vizitator. Am avut parte de lecții de istorie și artă, prin vizitarea muzeelor Louvre și Orsay, dar și de plimbări relaxante pe malul Senei. Atmosfera este feerică, oamenii din jur radiază de fericire, de bună dispoziție și pot spune că m-am întors cu o astfel de stare pe care încerc să o împart cu persoanele dragi din jurul meu. Sunt ferm convinsă că Parisul îmi va rămâne mereu în suflet și voi încerca să îl vizitez cât mai des posibil.

Pe lângă partea profesională, acest stagiu mi-a oferit șansa de a-mi face prieteni din alte țări, chiar alte continente, pentru ca am beneficiat de un schimb intercultural în urma căruia am aflat detalii din cultura indiană, chineză și central-americană.

În ceea ce mă privește, a fost prima dată când am făcut parte dintr-o echipă eterogenă, iar contrastul a fost cu atât mai mare cu cât veneam din țări diferite, însă experiența nu o pot descrie în cuvinte. Am descoperit oameni minunați, plini de viață, cu zâmbetul pe buze mereu, determinați să învețe cât mai multe detalii despre ultimele descoperiri ce țin de tehnologia actuală, dar dispuși să-și petreacă timpul liber la fel ca orice tânăr : petreceri, plimbări, călătorii, vizite. Ceea ce am realizat este că de oriunde am veni, inima și trăirile sufletești se resimt la fel.

Așadar, această vara a fost una deosebită din toate punctele de vedere, o experiență de

neuitat care m-a ajutat să mă dezvolt atât pe plan profesional, cât și pe plan personal, pot spune că a fost o lecție de viață de care sunt sigură că îmi voi aminti mereu.

ERASMUS înseamnă pentru mine: **Experiență
Relații Activități Socializare Muncă Umor
Strădanie."**

Ștefan JURAVLE

Ștefan este student la Facultatea de Silvicultură și exploatarea forestieră. Îi place natura, dar mai ales vânătoarea și are aventura în sânge. Așa că decizia de a pleca mai bine de jumătate de an, să studieze într-o țară străină, nu a fost deloc dificilă. A accesat o mobilitate Erasmus+ și a plecat în Republica Cehă. Știa despre această țară doar că are cei mai mari consumatori de bere din Europa și că... nu mai e același lucru cu Cehoslovacia de dinainte de '90. Cât de mult i-a plăcut acolo, ne povestește chiar Ștefan în rândurile de mai jos.

„Pentru mine, timpul petrecut în altă țară, mai precis în Cehia, în orașul Brno, reprezintă o adevărată rampă de lansare în domeniul silviculturii, din punct de vedere al îmbogațirii cunoștințelor, dar și din punct de vedere motivațional. N-aș putea selecta doar două din activitățile la care am participat, pentru că

întreaga experiență a fost remarcabilă, însă dacă ar fi să aleg, m-aș rezuma la vizitele în alte țări, care m-au făcut să am o imagine mai largă asupra lucrurilor, și la ocazia de a aplica tot ceea ce am învățat. Faptul că am vizitat țări precum Austria, Polonia, Slovacia, Ungaria și Slovenia îl consider un avantaj, prin prisma faptului că am ajuns să văd și să aplic metode/ tratamente/ măsurători despre care doar am auzit sau am citit. La acest fapt a contribuit viziunea facultății, care este inovativă, mai ales din punctul de vedere al mobilităților stagiilor de studiu și practică.

Mobilitatea Erasmus reprezintă o șansă pentru fiecare student, o adevărată oportunitate de dezvoltare din mai multe puncte de vedere.

În Cehia am avut ocazia să particip la munca de teren, unde s-a studiat o plantație de paulownia, iar în urma experienței practice, am colaborat cu un coleg la redactarea lucrării sale de licență. Mi-au atras atenția utilajele și metodele de lucru în teren utilizate în Cehia, metode care la noi se află abia la început. Cea mai remarcabilă experiență pentru mine este reprezentată de internship-ul din cadrul Companiei Novotny. În cadrul acestuia, m-am familiarizat cu politicile firmei, utilajele forestiere, am câștigat experiență în tot

ceea ce reprezintă domeniul silviculturii, am realizat măsurători de teren în scopul cercetării și am dobândit un minim de cunoștințe de afaceri.

Pe lângă oportunitățile de dezvoltare profesională și interacțiunea directă cu practicile avansate, am avut și ocazia să leg prietenii cu ceilalți studenți, prietenii care încă rezistă. Trebuie să admit că și socializarea mea era puțin problematică, însă, oarecum, constrâns de situație, mi-am îmbunătățit și această latură.

Nu pot să nu remarc sistemul inovator de învățământ din Cehia, centrat pe nevoile studenților, vasta cultură și particularitățile acestei țări, disponibilitatea și interesul oamenilor de a colabora și a te susține, inițiativele de dezvoltare și, în același timp, ocaziile de a le pune în aplicare, precum și specificul culinar (căruia promit să-i rămân fidel),

avantajele vieții de student și reducerile de care aceștia beneficiază la tot pasul.

Cred că fiecare student ar trebui să facă parte măcar o dată din acest program pentru că, pe lângă ocazia de a interacționa cu alți oameni, cu alte culturi, cu alte structuri și conținuturi de învățământ, ajungi să te cunoști, să îți conturezi o imagine mai clară asupra planurilor de viitor și, cu siguranță, noi perspective.

Ultimul, dar nu cel din urmă lucru pentru care sunt recunoscător este oportunitatea oferită de programul Erasmus+ din cadrul universității noastre și mai ales distinselor doamne din cadrul Biroului Erasmus+ care și-au arătat disponibilitatea pentru rezolvarea tuturor cerințelor și problemelor noastre, oricât de banale ar fi părut. Once Erasmus, always Erasmus!"

Cristina Elena CONSTANTINESCU

Cristina este studentă în ultimul an la Facultatea de Științe economice și administrarea afacerilor, la specializarea Administrarea afacerilor în turism. Deoarece pentru ea, turismul nu este o simplă specializare ci o adevărată pasiune, a dorit să vadă ce înseamnă turismul într-o țară cu peste 30 de milioane de turiști anual – Republica Cehă. În cadrul mobilității Erasmus+ și-a făcut prieteni noi, a experimentat și un alt stil de predare și a învățat că industria ospitalității diferă de la o țară la alta.

„Programul de mobilitate ERASMUS + mi-a oferit șansa de a experimenta, un semestru, programul de studii oferit de Univeristatea Pardubice din Cehia. Programul s-a desfășurat în perioada septembrie 2016 - februarie 2017.

Deși am fost implicată în organizarea de schimburi interculturale asemănătoare în

comunitatea brașoveană în perioada 2012-2015, nu fusesem eu cea care lua parte la o astfel de experiență. Pentru prima data am fost studenta străină care trebuia să înțeleagă și să se adapteze la o cultură diferită de cea românească, care trebuia să se bazeze și pe ajutorul studenților cehi din echipa Erasmus Pardubice, pentru a se integra. Nu am înțeles sută la sută logica după care cehii se ghidează dar am înțeles să o accept și să mă bucur de mediul internațional creat pentru dezvoltarea profesională și, mai ales, personală.

Cele cinci luni petrecute în Cehia mi-au adus beneficii și realizări uimitoare.

În primul rând, fiind un ambasador român al Universității Transilvania, al orașului Brașov și mai ales al României, am reușit să aduc îmbunătățiri și clarificări ale imaginii țării noastre în străinătate prin trei tipuri de acțiuni:

1. Participarea activă și serioasă la cursuri, obținând în cele din urmă note maxime la proiecte, prezentări și examene.
2. Interacțiunea cu studenții străini (spanioli, turci, italieni, portughezi, sloveni, croați, greci, lituanieni, asiatici, francezi) participanți în acest program de mobilitate.
3. Realizarea a patru prezentări despre România și cultura locală, la liceul de electrotehnica SPSE.

În al doilea rând, am reușit să creez legături

puternice de prietenie cu studenții străini. Echipele de organizare Erasmus Pardubice au fost elementul esențial care ne-a oferit cadrul dezvoltării acestor relații prin diverse excursii, seri naționale în care ne prezentăm țara și obiceiurile, concursuri, petreci tematice, etc. Ingredientul special care a dus la întărirea acestor legături a fost ospitalitatea românească și suportul dezinteresat pe care l-am oferit colegilor noștri în diverse activități comune, proiecte și în timpul petrecut împreună.

De asemenea, am participat în două activități sociale. Am fost voluntară pentru o zi la centrul de îngrijire a animalelor fără stăpân. Iar apoi am luat parte la evenimentul „Cină în întuneric”, care ne-a adus un plus de înțelegere a persoanelor cu deficit de vedere, mai ales că în Universitatea Pardubice există un număr considerabil de studenți cu dizabilități.

În cele din urmă, experiența Erasmus m-a ajutat și la dezvoltarea/ practicarea abilităților de prezentare și organizare. La fiecare curs am avut de efectuat minim o prezentare la clasă, prezentările în fața liceenilor și profesorilor de liceu și am participat alături de studenți spanioli, greci, români, francezi și turci la organizarea unui ultim eveniment care a marcat finalizarea experienței noastre. Evenimentul menționat a fost o gală de premiere a studenților străini. Festivitatea a adus împreună toți studenții internaționali și, mai cu lacrimi în ochi, mai cu zâmbetul pe buze, ne-am adus aminte de momentele petrecute împreună pe parcursul semestrului. Am fost ca o mare familie în care

barierele culturale, politice și religioase au fost depășite de nenumărate ori, sau nu au existat de la început, deoarece ne aveam unii pe alții într-o țară străină și ne ofeream reciproc sprijin moral și fizic.

În ceea ce mă privește, cele cinci luni de studiu în comunitatea cehă au fost pentru o experiență necesară. M-am pierdut și regăsit pe mine însămi și am câștigat amintiri, prietenii și realizări personale care vor reliefa cu siguranță portretul meu profesional. Pentru mine au fost cinci luni magice iar cuvintele nu pot exprima intensitatea sentimentelor și realitatea trăită. Studenția este cel mai potrivit moment în care am putea avea o astfel de experiență deoarece nimic nu ne oprește din a fi deschiși și a experimenta culturi diferite, de a crea legături puternice cu străini și, mai ales, de a ne implica complet, a trăi și a ne dedica 110% într-un astfel de schimb inter-cultural.”

Oana Ramona FĂGĂRAȘ

Oana este studentă în anul III, la Facultatea de Drept. Și-a dorit să cunoască noi moduri de abordare a predării, astfel că a ales să plece în Spania, într-o mobilitate Erasmus+. Cunoștea limba, așa că nu i-a fost greu să se adapteze în cele cinci luni petrecute acolo. Cum și-a petrecut semestrul la Universitatea din Cadiz, ne povestește chiar Oana.

Cu Erasmus+ în Andaluzia

Călătoria mea a început în urmă cu nouă luni, într-unul dintre cele mai dogoritoare provincii ale Spaniei, Cadiz. Procesul anterior plecării a fost unul de lungă durată, iar între teste lingvistice, formulare de completat și alegerea cursurilor, emoția experienței pe care urmează să o trăiești se diminuează, doar pentru a reveni de zeci de ori mai puternică în ziua plecării. Aventura a început în gara Atocha din Madrid, cu un bilet de tren în mână și o destinație, Jerez de la Frontera, Cadiz.

Nu aș putea să vorbesc despre un șoc cultural, Spania nu era o țară străină pentru mine și nivelul meu de spaniolă îmi permitea să mă descurc în fiecare situație, oamenii erau deschiși și politicoși, iar activitățile din cadrul facultății erau bine organizate.

Procesul meu de acomodare a fost lin și fără evenimente neplăcute astfel că în foarte puțin timp am ajuns să mă simt ca acasă.

Campusul din Jerez de la Frontera, fiind unul de mici dimensiuni, nu oferă cămine, așa că am găsit cazare pe cont propriu, alături de încă trei studenți din țări diferite: Mexic, Grecia și Belgia. Prietenii s-au legat repede și conviețuirea la un nivel atât de internațional nu a întâmpinat, în mod surprinzător, nici măcar o problemă. Fiecare dintre noi încerca să se bucure cât mai mult de experiență, pentru că în Erasmus timpul este limitat.

Dacă din punct de vedere social procesul a fost unul mai mult decât agreabil, odată cu începerea cursurilor lucrurile au devenit puțin mai dificile. Nivelul meu de limbă spaniolă mi-a dat un oarecare fals sentiment de siguranță, care a fost repede eliminat de apariția accentului specific acelei zone sudice cât și de folosirea nelimitată a termenilor juridici pe care eu nu îi cunoșteam în limba spaniolă. Au urmat multe nopți de lectură a dicționarului și de

deslușire a campusului virtual, care, din fericire, nu au fost în zadar.

Modul de predare și de notare este lăsat la latitudinea fiecărui profesor în parte, iar munca în echipă, teme și practicile zilnice au devenit curând o obișnuință. În scurt timp, până și gândurile mele au început să fie în spaniolă. Colegii mi-au devenit prieteni apropiați, aula a devenit a doua casă și prezentările în fața clasei, o rutină. Am învățat scurtăturile de la casă la facultate, îmi cunoșteam bine vecinii și puteam chiar să ofer indicații turiștilor. Eram aproape un localnic.

Vara nu a adus doar temperaturi de 40 de grade, ci și sesiunea. Examenele s-au încheiat cu rezultate satisfăcătoare și un sentiment intern de mulțumire: a necesitat mult efort, dar am

reușit. Din nefericire, odata cu terminarea examenelor a venit și sfârșitul experienței și am descoperit că a fost mult mai ușor să spunem „Hola” decât „Adios”.

Mai mult decât un program educativ, Erasmus schimbă persoane, distruge clișee și îți arată cât de limitat este timpul. Experiențele trăite sunt unice și greu de repetat, prioritățile și valorile se schimbă și o să fii surprins să te întorci o persoană mult mai diferită decât cea care ai fost la plecare. Lumea devine mai mică și totul devine posibil.

Ștefan PETREA

Ștefan este student în anul IV la Facultatea de Silvicultură și exploatarea forestiere. A savurat din plin poveștile colegilor lui care au experimentat mobilitățile Erasmus+, astfel că a decis că trebuie să plece și el în Cehia, să continue firul acestor povești. A plecat hotărât să se întoarcă cu tolba plină de aventuri și experiențe unice. După cinci luni petrecute la Universitatea Mendel, toate obiectivele au fost atinse. Cum a fost un semestru în Cehia, ne povestește chiar Ștefan.

„Cu ajutorul acestui program, și desigur cu contribuția unui prieten pentru a afla despre acest program, am putut vedea lumea din altă perspectivă, am putut experimenta „pe pielea mea” cum e să trăiești printre străini și cum să te descurci de unul singur.

Poate unul dintre cele mai importante lucruri din această experiență a fost simplul fapt al studiului într-o limbă diferită de cea maternă, în

cazul meu limba engleză. Acest lucru m-a ajutat în mod direct în îmbunătățirea modului de a vorbi în această limbă și în dezvoltarea unei comunicări mai active cu cei din jur. Încă de la sosirea mea în Brno, fiind o persoană foarte deschisă, am căutat să îmi fac cât mai mulți prieteni; cu alte cuvinte, să experimentez cât mai mult limba engleză, într-un nou mediu. Deși la început aveam unele rețineri în a vorbi (până în acel moment nu mai purtasem discuții în engleză decât în timpul orelor, ceea ce e total diferit), deoarece consideram că nu sunt un vorbitor nativ de engleză, am remarcat un lucru care m-a ajutat să trec peste această problemă. Nimeni de acolo nu vorbea limba la perfecție. Toți eram în stadiul de învățare, de dezvoltare.

Erasmus în Brno, poate una din cele mai frumoase experiențe trăite vreodată, cu un puternic impact atât asupra dezvoltării mele personale cât și a celei profesionale.

Această idee m-a făcut să-mi doresc mai mult să învăț să comunic în engleză, să fiu în preajma oamenilor care își doresc și ei acest lucru. Și a funcționat de minune! Pas cu pas, am reușit să mă integrez mai ușor în noul mediu și, implicit, să mă descurc mai bine în ceea ce privește conversația într-o limbă străină. Eram mereu în

căutarea de cunoștințe noi, de idei noi, de oameni noi și, desigur, de experiențe noi. La sfârșitul celor cinci luni petrecute la Brno, am ajuns la concluzia că engleza nu mai era o problemă pentru mine și că atunci când îți dorești ceva cu adevărat, nimic nu este imposibil.

O altă experiență din timpul mobilității a fost aceea a dezvoltării pe plan profesional, în cazul meu în silvicultură. Am avut ocazia să învăț și alte tehnici din domeniu, noi moduri de gestionare a lemnului, dar și noi metode de predare, diferite față de cele întâlnite la noi în țară. De asemenea, am întreprins multe excursii la companii de prelucrare a materialului lemnos și în păduri diferite ca structură față de cele din țara noastră. Decanul facultății din Brno, fiind și profesorul nostru la cursul de „Tehnologia lemnului”, m-a făcut să văd lucrurile din altă perspectivă a modului de predare și prin capacitatea de gândire pe care noi o putem folosi. Cu alte cuvinte, orele sale erau foarte interactive și plăcute, mai ales că erau în limba engleză.

De altfel, în timpul acestei mobilități am putut călători, ceea ce m-a ajutat foarte mult în lărgirea orizontului către alte culturi, cunoașterea altor locuri și tipuri de oameni. De exemplu, am putut vizita țări precum Polonia, Slovacia, Austria, dar și multe orașe din Cehia. Desigur, având alături prieteni buni, aceste călătorii au fost foarte interesante și pline de energie. Este un sentiment foarte plăcut când mergi, de exemplu, într-un loc nou, un nou oraș, și afli cu mare interes despre istoria lui, despre

principalele obiective turistice, doar printr-o simplă plimbare.

A fost o imensă plăcere să învăț de exemplu cum se spune „Bună ziua” sau cum se traduc alte expresii în mai mult de zece limbi și, de asemenea, să iau parte la diferite activități extrașcolare întreprinse de organizatorii programului Erasmus+, precum ieșiri în aer liber, concursuri interactive care au contribuit la o mai bună încheiere de prietenii și conversații. Pot spune că acum am prieteni în întreaga Europă, chiar și pe alte continente.

În opinia mea, mobilitatea Erasmus+ a fost cea mai bună experiență de dezvoltare pe plan personal și profesional, aceasta fiind concepută astfel încât să existe o interconexiune între țări, deci între persoane.

Fără nici o îndoială, pe viitor aș spune „DA” unei experiențe asemănătoare; de altfel mi-am propus ca la ciclul de masterat să pot studia din nou în străinătate. Mai mult, aș îndruma cât mai mulți studenți să trăiască „aventura” Erasmus+ din care, cu siguranță, vor avea doar de învățat.”

Daria CONDOROȚEANU

Daria este în anul II la masterat, la Facultatea de Ingineria lemnului. Nu se află la prima experiență Erasmus, astfel că știa la ce să se aștepte. Noutatea a reprezentat-o doar țara – Irlanda. Știa că este o țară costisitoare, dar în egală măsură, o țară frumoasă. Experiența acestei mobilități i-a adus încredere în sine și i-a întărit dorința de a-și lua cariera în propriile mâini. Astfel că Daria a hotărât deja să înceapă o afacere pe cont propriu.

„Mă numesc Daria Condoroțeanu, am 22 de ani și sunt studentă a Universității Transilvania în anul I de masterat la specializarea Eco-Design de Mobilier și Restaurare, din cadrul Facultății de Ingineria lemnului; am studiat cursurile de licență în cadrul Facultății de Design de produs și mediu, la specializarea Design industrial în limba engleză.

Am participat la două mobilități Erasmus+, iar aceste două experiențe au fost aventura vieții mele (de până acum) și recunosc că m-au schimbat, atât ca om, cât și în calitate de student.

Prima mobilitate Erasmus+ am realizat-o în Spania, Ferrol, la Universitatea da Coruna, în primul semestru din anul III. Sistemul de învățământ de acolo este oarecum asemănător cu cel din universitatea noastră, ceea ce a fost de ajutor în procesul de învățare, dar faptul că se predă în limba spaniolă a fost la început o reală provocare. Foarte mult contează să te integrezi, să încerci să nu te izolezi și să comunici cât mai mult cu cei din jur. Eu am fost acolo alături de încă două colege de grupă cu care am și locuit împreună, iar acest lucru a fost de mare ajutor, întrucât dacă nu înțelegeam eu ceva, aveam șanse ca celelalte colege să fi înțeles și așa ne puteam ajuta reciproc. Materiile pe care le-am studiat m-au făcut să înțeleg și mai bine procesul de design de produs și mi-am dezvoltat capacitățile în acest sens. Una dintre materiile m-a atras în mod deosebit, și anume atelierul de creație. Această materie a constatat în crearea unei imprimante 3D cu dimensiuni mai mari decât ale modelului dat. Conceptul de imprimantă 3D era unul nou pentru mine și recunosc că m-a fascinat din primul moment. Am reușit alături de colegi să terminăm cu bine acest proiect, lucru care m-a motivat să îmi achiziționez și eu un asemenea aparat.

Am întâmpinat de asemenea și dificultăți, una dintre ele este dorul de casă și de cei dragi, dar cu ajutorul tehnologiei din zilele noastre, sentimentul nu se resimte atât de tare. Eu mă adaptez foarte repede și m-am integrat imediat, lucru care m-a făcut să îmi doresc și mai mult să continui. O teamă destul de mare a fost că nu îmi vor ajunge banii pe care îi primeam prin bursa Erasmus+, dar au fost mai mult decât suficienți, chiar și cu excursiile pe care le-am făcut acolo. Aspectele pozitive sunt cu mult mai multe decât dificultățile. Am legat prietenii foarte frumoase, am avut colegi alături de care

am format așa-numita familie Erasmus, iar excursiile, plimbările, petrecerile și ieșirile în oraș împreună cu aceștia sunt amintiri pe care le voi prețui toată viața. La revenirea în țară am reușit să echivalez toate materiile și chiar cu rezultate deosebite, fapt care a contat în decizia de a repeta experiența.

A doua mobilitate s-a desfășurat în Irlanda, Limerick, la University of Limerick, în perioada septembrie - decembrie 2016. Am întâmpinat mici probleme cu cazarea și m-am mutat de 2 ori până am reușit să găsesc ceva avantajos, dar până la urmă am dat de o familie foarte draguță care m-a primit și care m-a făcut să mă simt ca acasă.

Universitatea din Limerick are un campus urias, în care se găsesc clădirile tuturor facultăților. Faptul că sunt toate clădirile în același „orașel universitar” constituie un mare avantaj. Asociația studenților este foarte bine organizată și încă de la sosire este cineva care te îndrumă și te sfătuiește pe tot parcursul celor 4 luni de mobilitate. Nu am dat deloc examene scrise, în schimb am făcut foarte multe proiecte. Au fost ore de lucru în atelier care au fost pentru mine un adevărat deliciu, deoarece îmi place foarte mult să folosesc aparatura pentru a crea obiecte. Cea mai mare realizare de acolo a fost faptul că am reușit să îmi dezvolt proiectul de licență pe care l-am terminat la întoarcerea în țară și satisfacția finală a fost și mai mare, când am reușit să iau notă 10 pentru acest proiect.

Bineînțeles că și în Irlanda am vizitat locuri foarte frumoase, Irlanda este precum un smarald, mereu verde și plină de sclipire. Am rămas îndrăgostită de multe locuri extraordinare, precum Cliffs of Moher, Killarney National Park, Dublin și, desigur Limerick. Dovadă a verdului superb care m-a captivat stă și în poza atașată acestui eseu.

Cele doua mobilități la care am participat m-au schimbat ca om și spun asta pentru că am reușit să învăț o nouă limbă străină (spaniola) și să îmi îmbunătățesc engleza, am învățat să fiu mai deschisă și receptivă la lucruri noi, am reușit să vizitez foarte multe locuri superbe, care bineînțeles au adus cu ele o cultură nouă și o gastronomie diversificată, am înțeles ce înseamnă să te descurci pe cont propriu și să nu depinzi de nimeni, am învățat să cer ajutor atunci când am nevoie și să nu îmi fie rușine să fac asta, mi-am făcut foarte mulți prieteni și amintiri care vor rămâne în sufletul meu pentru totdeauna. Se spune că Erasmus este un an din viața, dar Erasmus este de fapt o viață într-un an!

Cea mai mare performanță pe care am realizat-o în urma mobilităților Erasmus+ este că am reușit să îmi deschid propria mea afacere, deoarece de la imprimanta 3D cumpărată în urma cursului făcut în Spania, mi-am achiziționat și alte aparate, precum cele cu care am lucrat în Irlanda și apoi, cu sprijinul constant al tatălui meu am reușit, să mai achiziționez un laser și un router CNC, și am pornit o afacere împreună. Asta este cu siguranță meritul muncii depuse în mobilități, care m-a învățat că orice este posibil și că niciodată să nu spun niciodată!

Indiferent de rezultatul competiției, eu știu deja că am câștigat! Am câștigat o experiență pe care nu mi-o poate lua nimeni, am câștigat prieteni și amintiri absolut minunate. Mobilitatea Erasmus+ este ceva ce fiecare student ar trebui să încerce în anii de studenție, care din păcate fug atât de repede și singurele lucruri care rămân sunt amintirile. Vă mulțumesc pentru că mi-ați oferit ocazia să vă povestesc câteva dintre amintirile mele și cu siguranță voi continua să povestesc despre asta tuturor celor ce vor dori să asculte.”

Anitha Teodora TAȚA

Anitha este proaspăt absolventă a Facultății de Psihologie și Științele Educației. A ales să plece într-un stagiu de practică de două luni, în Malta. Provocarea a fost cu atât mai mare cu cât știa foarte puține despre țara în care urma să ajungă. Dar stagiul pentru care a aplicat a avut cuvântul decisiv, spune ea, deoarece era singurul pe care l-a găsit atât de aproape de domeniul în care dorește să profeseze. Cu alte cuvinte, nu locația a fost prioritară, ci oportunitatea de practică în sine.

Un șirag neprețuit de experiențe Erasmus+

„O mobilitate Erasmus+ este o șansă extraordinară oferită studenților de a se dezvolta pe plan personal, profesional, pentru a-și (re)descoperi identitatea și a face parte dintr-un context multicultural, plin de oportunități de dezvoltare.

Istoria mea ca student Erasmus+ este una

lungă. Prima mea facultate a fost Litere, specializarea Limbi Moderne Aplicate, Engleză-Franceză, iar în ultimul an am beneficiat de prima mea mobilitate de studii Erasmus, în Besançon, Franța. Odată întoarsă în țară, pot spune că m-am redefinit ca persoană, am devenit interesată de lumea din jurul meu, motiv pentru care am devenit voluntar în două asociații și mi-am schimbat parcursul academic. Am ales o carieră în psihologie, în dorința de a sprijini persoanele care se confruntă cu anumite dificultăți sociale, emoționale sau chiar tulburări mintale. Astfel, am început a doua facultate, cea de Psihologie, în cadrul căreia am plecat cu o mobilitate de practică în Leiria, Portugalia, la o școală denumită Instituto Educativo do Juncal. Înscrișă la masteratul de Psihologie Clinică, am beneficiat de o nouă mobilitate de studii în Braga, Portugalia la Universidade do Minho și până de curând, o mobilitate pentru un stagiu de practică în calitate de proaspăt absolvent în Malta, în cadrul companiei Willingness Clinic. Așadar, am avut patru experiențe Erasmus+, inedite însă asemănătoare într-un singur aspect și anume că mi-au deschis orizontul și mi-au dat un suflu de a ținti mereu mai sus, de a-mi lansa mereu noi provocări.

Un lucru nu s-a schimbat în traseul personal, și anume credința că experiența Erasmus este extraordinară, iar gustul pe care l-am deprins s-a transformat în sete. O sete nestăvilă de a cunoaște, de a învăța elemente și competențe noi din domeniul psihologiei și ca scop, de a participa la alte mobilități, proiecte, conferințe și diverse contexte din care m-am putut dezvolta. Am avut inițiativa de a căuta noi instituții dornice să devină parteneri și mă bucur că insistența mea a dat naștere la noi provocări concretizate în experiențe inedite, competențe

dobândite, dar și prietenii și conexiuni durabile.

Voi prezenta pe larg ultima mobilitate de practică de două luni în cadrul companiei Willingness Clinic din Malta, unde am avut întâlniri cu fiecare membru al echipei, în cadrul căreia am aflat istoria colaborării lor cu această firmă, traseul lor ca terapeuți sau consilieri, precum și tehnici sau metode utilizate în cadrul ședințelor de terapie. Probabil că cele mai valoroase elemente împărtășite cu mine au fost provocările prin care au trecut, alături de detalii din cazuistica lor. Aceste lucruri, cu siguranță, nu le-aș fi învățat, în aceeași măsură, din nicio carte, curs sau de la niciun profesor.

În plus, am avut parte de studii de caz în care am fost provocată de mentorul nostru, al stagiariilor, să gândesc critic și să lansez ipoteze cu privire la intervenții terapeutice sau măsuri ce s-ar impune. Acesta a fost un demers esențial în ceea ce privește practicarea meseriei de psiholog deoarece a presupus exersarea unor competențe într-un mediu sigur, unde greșelile sunt permise și sunt un prilej inedit de învățare. Mai mult decât atât, am vizitat sediul YMCA, care se ocupa de persoane fără adăpost și APPOGGE, o organizație guvernamentală de asistență socială, dar și secția de oncologie al Spitalului Mater Dei unde am discutat cu un consilier care asistă persoanele ce se confruntă cu cancer la sân.

Probabil una dintre cele mai interesante experiențe din cadrul acestui stagiului de practică a fost voluntariatul în cadrul celor mai mari festivaluri de muzică din Malta, Glitch Festival și The Bubble Festival; aici, compania a pus la dispoziție un cort numit „Chat Bar”, unde cei în nevoie puteau găsi un loc de siguranță, atunci când erau cuprinși de anxietate sau emoții negative, sau chiar se confruntau cu efectele

adverse ale unor droguri ilicite. Această experiență a fost deosebită deoarece am avut parte de o expunere cât se poate de apropiată de posibili pacienți.

O altă sarcină de care am fost responsabilă a fost realizarea unui raport de performanță al unui serviciu oferit de Willingness; în cazul meu, acesta a fost „Childminders” - serviciul de babysitting, și m-am concentrat pe nivelul satisfacției părinților față de respectivul serviciu.

În fine, cea mai provocatoare sarcină a fost realizarea unui experiment social în care echipa de stagiaari, printre care mă număram și eu, ne-am ocupat de atitudinea persoanelor din Malta față de relațiile între persoane de același sex. Împreună am planificat cercetarea, am creat propunerea de cercetare și apoi ne-am ocupat personal de punerea în practică: pregătirea logistică, interviuarea participanților, colectarea și centralizarea datelor, analiza acestora și în fine, realizarea unui articol pe baza rezultatelor obținute.

Toate sarcinile pe care le-am avut de îndeplinit au fost realizate cu un elan deosebit și o dorință de afirmare. Am încercat să mă autodepășesc și să ies mereu din zona de confort în aceste două luni și consider că astfel am câștigat o experiență inedită alături de profesioniștii echipei Willingness, în mod deosebit pe plan profesional, dar și personal. Datoria pe care o resimt față de studenții Universității Transilvania (și nu numai) este acela de a-i încuraja să participe la o mobilitate Erasmus+ și o fac pretutindeni, cu orice prilej. Această experiență ca student Erasmus+ nu poate fi explicată în cuvinte și înțeleasă pe deplin, ci doar trăită... așadar oferiți-vă această șansă de a trăi o dimensiune inedită ca student!”

Costinel Vlăduț ILINCA

Vlăduț este student în anul III, la Facultatea de Inginerie electrică și știința calculatoarelor. În cele ce urmează ne împărtășește experiența lui cu privire la mobilitatea Erasmus+.

„În vara anului 2017 am realizat un stagiu de practica în Franța, în cadrul departamentului ARTEMIS al Institutului Telecom Sud Paris din orasul Evry, aflat în vecinătatea Parisului, cu ajutorul programului Erasmus+.

În cadrul acestui stagiu am avut oportunitatea de a lucra pe dispozitivul de realitate virtuală și augmentată Hololens, lansat de Microsoft. Principalul obiectiv al stagiului a fost vizualizarea de “Point Clouds”, obiecte 3D

realizate numai din puncte, pe această nouă platformă și realizarea unor animații din respectivele obiecte.

Prima parte a stagiului a constituit documentarea despre funcționalitățile acestui dispozitiv, tipurile de aplicații suportate, cu scopul de a îndeplini obiectivele. Am început cu dezvoltarea unor aplicații ușoare pentru a putea înțelege unele din caracteristicile acestui dispozitiv. Cu timpul mi-am îmbunătățit cunoștințele, am învățat multe lucruri noi și, într-un final, am dus la bun sfârșit proiectul pe care mi l-am propus. Am făcut posibilă vizualizarea de “Point Clouds” pe această platforma, reușind în același timp să realizez și animații cu acestea, prin intermediul programării în C#.

În cadrul institutului mi-am facut prieteni din toate colțurile lumii, am învățat despre stilul lor de viață, obiceiuri, ceea ce a constituit o lecție de viață și mi-a construit o viziune mai clară despre traiul oamenilor de pe alte continente.

Comunicând cu aceștia mi-am îmbunătățit, în același timp, și competențele lingvistice într-o limbă străină: engleză și franceză. Acomodarea

a fost destul de ușoară întrucât am avut-o alături pe Maria, colega mea de facultate, integrându-ne mult mai ușor.

Pe lângă faptul că am avut ocazia de a studia tehnologia de ultima generație, această experiență mi-a permis să vizitez și Parisul, un oraș în care mulți visează să ajungă. Având weekend-urile libere am vizitat Parisul de la un capăt la altul, admirând toate capodoperele acestui oraș. Oamenii de aici sunt plini de viață, sociabili și foarte deschiși unor noi provocări, ceea ce m-a făcut să le urmez cât de puțin exemplul.

În final s-a dovedit că experiența de care la început mi-a fost frică ,dar la care am visat de

foarte mult timp, este de neuitat. În 3 luni am reușit sa învăț foarte multe, să vizitez un oraș mirific și, cel mai important, am reușit să mă descurc într-o lume cu totul diferită, în care mi-as fi dorit să rămân. Consider că acest stagiu a avut un rol important în dezvoltarea mea iar, de acum încolo, o să profit de toate oportunitățile care îmi ies în cale.”

Bianca Georgiana JINGA

Bianca este în ultimul an, la masterat, la Facultatea de Litere. A ales să plece în Franța, într-o mobilitate Erasmus+, pentru că, spune ea, nu a încetat niciodată să iubească Franța, limba și literatura franceză, accentul și cultura lor și, îndeosebi, arhitectura excepțională a acestei țări. Înainte să ajungă acolo a încercat să bifeze toate curiozitățile legate de Hexagon – știa că Franța este țara care a câștigat cele mai multe premii Nobel pentru literatură, mai multe decât orice altă țară din lume, știa că în Paris există doar un singur semn rutier „STOP”, sau că în Franța există peste 400 de sortimente de brânză. Dar chiar și așa, pe lista Biancăi au rămas nenumărate curiozități pe care le-a experimentat în cele patru luni petrecute acolo.

„Povestea mea Erasmus sau mai bine zis, Eras...mousse (au chocolat noir) a început în primul an universitar de masterat, când am decis să depun dosarul de candidatură pentru obținerea unei burse Erasmus+ tocmai în țara mea de suflet, Franța, în orașul Angers. Încă de la început am știut că un sejur de acest gen nu se rezumă doar la petrecerea unor zile într-o țară străină, acesta implica adaptarea la un nou stil de viață, cunoașterea unor mentalități complet

diferite, iar sistemul de învățământ francez era diferit prin natura sa.

Am ales Université Catholique de l'Ouest din Angers deoarece un profesor de acolo m-a încurajat să studiez în cadrul acestei universități. De fapt, domnul profesor Pierre Bouillon de la UCO a ținut câteva cursuri, în 2014, la noi, la Facultatea de Litere și modul dumnealui de predare și de explicare a diverselor dificultăți de traducere din limba engleză în limba franceză m-au cucerit.

Pentru mine, experiența Erasmus este una dintre cele mai frumoase și benefice experiențe din timpul studenției mele.

Această perioadă te ajută să te maturizezi, te fortifică, te îndeamnă să cunoști alte culturi și viziuni și îți oferă ocazia de a te descurca pe cont propriu. Programul Erasmus+ m-a ajutat să mă pregătesc foarte mult pentru viața de după anii de studenție și mi-a deschis noi perspective. Deși am întâmpinat diverse greutăți acolo, la revenirea mea acasă am adus cu mine numai aspectele bune, clipele plăcute, seninătatea și căldura oamenilor dragi (prieteni francezi, belgieni, slovaci, spanioli, bulgari, austrieci) care mi-au fost alături pe parcursul celor cinci luni de studiu.

Printre realizările cele mai importante de acolo se numără cercetarea făcută chiar în Angers pentru redactarea lucrării mele de disertație și

consolidarea parteneriatului dintre Facultatea de Litere din Brașov și Faculté des Humanités din Angers (UCO).

Participarea la festivalul „Les Accroche-Coeurs”, la „Journées européennes du patrimoine” și, îndeosebi, plimbările mele din timpul acestei mobilități, vizitarea orașelor Angers, Tours, Nantes, Rennes și comuna St. Nazaire, toate acestea m-au determinat să îmbin utilul cu plăcutul și să fac o lucrare de disertație în domeniul arhitectural, mai exact, o analiză lingvistică și semantică a diversilor termeni simpli și complecși utilizați în limbajul arhitectural specific acestor zone.

Mi-am construit un corpus trilingv – franceză, engleză și română– în urma acestei cercetări și, mai mult decât atât, am intrat în contact cu oameni de specialitate, arhitecți din Angers care m-au ajutat să înțeleg cu adevărat semnificația termenilor mai greu de tradus din franceză în engleză sau în română. Cunoștințele dobândite în urma cursurilor de specialitate, de traducere, terminologie și comunicare interculturală pe care am ales să le studiez la universitatea gazdă m-au ajutat să elaborez lucrarea de disertație într-un mod coerent și corect din punct de vedere lingvistic. De asemenea, pe lângă aceste cursuri, am avut onoarea să cunosc persoane care lucrează la Bruxelles în domenii asemănătoare, precum Fabien Miclet, coordonatorul platformei Liveurope, Alexis Brunelle și Gaëtane Ricard-Nihoul, secretar general la „Notre Europe”.

O altă realizare importantă o reprezintă consolidarea parteneriatului dintre

universitatea de origine și universitatea gazdă. Pe parcursul celor cinci luni petrecute în Angers, la UCO, am putut colabora într-un mod productiv cu o anumită domnișoară profesoară, Hélène Favreau, cu care am avut două cursuri: „Franceză pentru traducători” și „Lingvistică generală”. În timpul acestor ore de curs practic eu am fost tratată și evaluată în mod egal cu studenții francezi și, mai mult decât atât, am putut împărtăși acestei profesoare și colegilor din tainele cursurilor învățate la Brașov și a activităților extracurriculare realizate la programul de masterat de „Traduceri din limba franceză în limba română cu predare în limba franceză”, din cadrul Facultății de Litere a Universității Transilvania din Brașov (de exemplu „Formation : Traduction, Recherche, Documentation”). În urma acestor experiențe împărtășite, dumneaei a participat, în mai 2017, la seminarul de formare a viitorilor traducători și a rămas plăcut surprinsă de activitățile noastre.

Cu ce am rămas în urma acestei experiențe? Am învățat să fac cercetare cu adevărat în domeniul meu de studiu, am vizitat o mulțime de locuri frumoase, sunt mai încrezătoare în mine știind că sunt capabilă să mă descurc departe de casă și de lucrurile și locurile cunoscute mie, am câștigat o mulțime de prieteni de diferite naționalități, am învățat să prețuiesc mai mult ceea ce am, mi-am schimbat complet mentalitatea și planurile de viitor. Am învățat, m-am distrat, am trăit și am fost ascultată și prețuită de francezi, și nu numai, în adevăratul sens al cuvântului.”

Cofinanțat prin
programul Erasmus+
al Uniunii Europene

